

Any X.

Vendrell 3 Noviembre de 1901.

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL	1'50 pessetas trimestre.
FORA	1'75 " "
EXTRANGER	2 " "

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remits i reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO S' TORNAN LOS ORIGINALS

GUANOS Y ABONOS
per tota classe de cultius.

Materias primeras per abonos

Guano garantit marca EL GALLO

Dipòsit de las acreditadas ESCORIAS THOMAS

MAGATZEM DE GRANS de

Joseph Vilanova

Montserrat, 11 y 13.—VENDRELL

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s'encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduïts.—Servei urgent.

Per los encàrrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11. Administració de Loteries.—BARCELONA, Hospital, número 2, espardenyeria, junt á la Rambla.

Gimnás Higiénich

Instalat en lo carrer de Sant Magí num. 1.—VENDRELL

Obert desde primer d' Octubre fins á 30 de Juny. Horas especials pera senyoras y senyoretas.

Pera més detalls dirigir-se al carrer de Casas Novas, núm. 12.

Recader diari de Vendrell á Barcelona

PAU URPI

s'encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduïts.—Servei urgent.

Per los encàrrechs: VENDRELL: Carretera de Barcelona núm. 12 casa coneguda per cal Pató.—BARCELONA: Hospital, núm. 1, espardenyeria, y S. Domingo del Call, núm. 12, botiga de fusté.

L'Advocat Notari D. VICTORINO SANTAMARIA

ha establert son despatx en aquesta vila al carrer de Sant Magí, número 38, pis primer.

¿Pera qué serveix un pont?

¡Ves quina pregunta! dirán vostés; un pont serveix pera facilitar lo pas d' un riu, d' un torrent ó d' un barranch; serveix en los païssos civilisats pera fer cómodas las vías de comunicació...

¡Alto! Vostés ho han dit: pera tot això serveix un pont en los païssos civilisats; pero á Espanya...

A Espanya serveix pera demostrar fins á quin punt arriba la dessidia de la Administració; serveix pera provocar las maledicçions dels carreteros; serveix pera tot menos per passarhi per sobre.

Y sino, aquí tenen lo pont que va construirse darrerament sobre la riera d' aquesta vila. Miréus! allí s' està fa un munt de temps de cos present; dich, acabat, fentnos ganyotas com si fos un trinxeraire. Vera imatge dels nostres governs, dels nostres empleats; allí l' teniu sense servir per res.

Conveniencia

ELECTRICITAT

T I M B R E S

por dar avis à menjadors, cuinas: dormitoris, etc. etc.

RESORTS especials per vuitalles de botiga
Los instala á preus econòmics lo
servirà d' aquella vila

Patr. Socials (a) TRAUS
Se asegura son perfecte funcionament

Comoditat

Taller de Sastrería

DE

Joan Boixadós

Paños y novetats de tota classe

Rambla de Canaletas, 11, 2.º 2.^a

BARCELONA

Si una rierada vos impedeix vadejar lo torrent, si l'criminal abandono en que's troba la pujada de la carretera vos fa impossible l' transit, guardeusos bé d' utilzar aquell pont fantasma, guareusos bé de passarhi per sobre: vindrà un capatás ó un peó, una mena d' empleat que serveix pera tot, menos pera conservar en bón estat las carreteras, y vos privarà l'pas, vos obligarà a pujar aquell barranch infernal que sembla fet a propòsit pera eslimbarvos y pera damnació de carreters, y qui no li agradi que ho deixi...

Aquesta es la nostra Administració.

¿No volian un argument pera demostrar las excelencias del centralisme?

Aquí l' teniu.

Desde Madrid, com si us fessin una almoyna, vos concedeixen la construcció d' un pont, que en altres països s' hauria fet junt ab la carretera, es à dir, cent anys há: se gastan en l' obra una part insignificant de lo que en bona moneda vos xupan, y quan l' obra se troba completament acabada, se burlan de vosaltres no deixant voshi passar.

Pero lo pitjor del cas, lo més criminal de tot, es que densá que l' pont existeix no's pot vadejar lo torrent sense perill de volcar, perque à la quènta los peous, de motu propi ó per ordre superior, han abandonat completament las dos pujadas que han de suprimirse, deixantlas en tan mal estat, que sols per un miracle no tenim de lamentar desgracias cada dia.

Teniam molt bonas referencias del senyor Camprubi, l' actual Jefe d' obres públicas de la província; pero ara, per més que 'ns dolgui, no podem dedicarli altra cosa que censuras.

Tal vegada no'n tinga ell la culpa; pero de tots modos es criminal lo que está passant.

O's deixa passar per lo pont, ó s' arregla la carretera.

Qualsevolga cosa d' aquestos se faria en un pais civilisat, perque's lo llògich.

FRAGMENT

Una volta el Macià fou a Barcelona va escriure una carta a la Dorotea, qui la rebé secretament, per mediació d' una amiga seva.

La carta deya aixís:

«Dorotea: Fins ahir vaig creurem que Deu t' havia escullida pera partir ab mi les elegries o tristesses que la vida m' reserva, y jo era tan felís ab aquesta creyensa que no m' hauria cambiat per cap home, per ditxós qu' ell sigués. Fins ahir ho vaig creure, pero ay que m' equivocava llàstimosament! El teu caràcter y l' meu se semblan com la nit y l' dia; nosaltres maneres de sentir lligan com l' ayqua y l' oli. Jo aprecio l' Mon per lo que té d' hermós; tu tal vegada no mes per lo que tinga d' útil. La realitat crua de la vida a mí m' repugna, y mes m' estimo, per lo tant, somniar, idealizar; y creu, cosina, que les il-lusions son potser lo únic real que té l' viure, perque sino, digam: considerant el pas del home no mes que n' els conceptes de neixe, creixe, engreixar-se y morir, ¿cómo es possible l' goig, si de aquest modo considerat no hi há al Mon altra cosa que malalties y disgustos? Cómo es possible viure feliç en una vall de llàgrimes?

«Tu t' has rigut de mí quan he volgut endavinar alegrías y tristeses en sers inanimats, y ay pobre! qu' encare fora més llògich el goig en las pedres, en les fonts o en el mar, en sa eterna inconsciencia, que no pas en tú que sols penses que al Mon s' hi menja y s' dorm!

«No crech qu' aixó que t' escrich t' hagi de pesar molt, puig tu no tens cor per sentirho. Prompte, ben prompte has de consolarten, ja que aquest sentit virtual que vers mí senties, era la continua estimavam y tú ho creyes sense haverho mai presuntat seriament; d' aquí pochs dies tant se le'n donarà de mí com res. Ab tot, l' oblidar t' haurà costat mes que a mí, perque jo no t' estimava rutina-

»nariament: jo desde ahir estich curat del tot; y no perque jo t' estimés ab amor frívola, que jo estimo d' una sola manera: ab tota l' ànima, sols que lo que jo en tú estimava, no hi es en tú. Jo t' crea un àngel y ets una dona... com les altres... y encare no còm moltes altres.

«De totes maneres sento per tú l' amor que s' inspira en nostres jochs d' infantesa ó que tal volta de què neixea ab el parentiu. En nom, donchs, d'aquest amor, s' ofereix en lo que puga servirte ton cosí, —Macià.»

No cal pas esplicar l' efecte que aquesta carta injusta y crudel, dictada per un cervell febiós, produí a la desditzada Dorotea, no es necessari fer constar els plors que a la enamorada costaren aquestes poques ratlles; cualsevolga qu' estimi podrà més que altre endevinarlo.

Ell, quan l' hagué escrita, va llegirla tres o quatre vegades, y satisfet completament va enviarla al seu destí.

Després va anarsen, segons digué a sa mare, a veure l' advocat Valentí, pero en realitat se'n anà a casa en Francisquet Guibernau, qui no s' havia mogut de Barcelona.

Ell mateix va obrirli la porta, y quina no fou sa sorpresa al veures, encare no havent obert del tot, abrassat tan fortament per en Salvany que casi li feya mal.

—Home, home, qui havia de pensar en tú!... Pero, deixem, deixem, que m' ofegas!... Què t' passa?

En Salvany deixá a son amich y no pogué parlar. Va asseure en una cadira y al cap d' un ratet, durant el qual en Guibernau se'l mirava ab gran estranya, va sospirar:

—Soch molt desgraciad!... Soch molt felis!

—Què?... Cóm?—Exclamá en Guibernau tement que hagués perdut el seny.—Vina, vina al meu cuarto, allí t' tocará l' ayre... Y dous, esplicat, espliquat... Per què ets desgraciad?

—Perque estimava a una dona hermosíssima, y are he vist que no tenia cor.

—Ah! Estimaves?... Y bé, mirat, ja es sensible aixó que dius, pero, i que diantre! sino t' convé quò val més que ho hagis conegut a temps? Ba, ba! Jo de tú me'n alegraría... Eh! Tal dia farà un any!... Pero has dit també qu' ets felis...—Insinuá en Guibernau encara temerós.

Sí, amich meu,—contestá en Salvany adquirint lo seu rostre una expressió de vera alegria—Ahir vaig anar a Santes Creus y Santes Creus m' ha convertit.

—Qu' eras eretge?

—No; era apòstata... Era castellanista.

—Y are t' has... Y es clar! Santes Creus, que a ser la tomba de la Patria, t' ha fet sentir lo que la senzilla rahó no havia encara pogut.—Y s' alsà d' una revolada y els dos bons amichs s' abrassaren estretament. Quan s' hagueren deslligat, en Guibernau se posà a cridar, què allavores ell semblava l' mancat de seny:

—Senyora Munda!... Gran festa avuy!... Senyora Munda!... Avuy te quedas a dinar ab mí. Un dinar de Festa Major! S' ha de celebrar no hi há més!... Senyora Munda!...

—No; no pot ser de cap manera. La mare no pot estar sense mí; figurat que per fugir del Vendrell, ahont m' aburria, no m' ha deixat venir sol. Es aixís la meva mare!

—Pero, aytal que t' ha agafat d' anar y venir tan prompte?

—Res... coeses... Ja t' ho esplicaré cualsevolga dia. Donchs, si, per venirmen he tingut de dir una mentidassa; m' he tingut d' empensar que a casa l' advocat Valentí hi há una plassa vacant pera fer pràctica y que m' convenia arreplegarla.

—Caràm, si que... Senyora Munda!...

—No, no; ja t' dich que no puch.

—Si, home! Enviali a dir que l' advocat le necessita... que la seva senyora t' ha de menester... que... cualsevol cosa. No hi há més, avuy dinas ab mí!... Escolti,—digué a la dispesera qu' entrava—quín dinar tenim avuy?

—Ay, senyoret; com sempre, un bon dinar.

—De dia de dejuni, oy? De tot ne diu bon dinar vosté! Què hi há? Espliquis.

—Sopa; llevor de pebrot, ab un caldo de mitja gallina.

—De mitja ploma de gallina.

—Al Cel no pugui entrar...

—Què més? Què més?

—La carn d' olla ab la mitja gallina.

—Ja hi torna.

—Mal...

—Mal diable se l' endugui!... Vagi dient.

—Bistech...

—Ab moltes patates.

—No senyoret; ab molta carn; li juro per...

—No juri, no juri, que s' condepará! Què mes?

—Després peix en such, y per postres galetes.

—D' aquelles mitj menjades dels ratolins que l' adrogué li vent mes barato, oy?

—Ay, senyoret, qu' es plaga!

—Bé!... Me suprimeix la sopa y l' beefsteck y en son lloch farà un arrós ab mitj pollastre; l' altre mitj en such, y l' peix fregeixil. Per postres galetes *senses* de vaynilla. Després portarà una ampolla de vi de Jerez... Viva Espanya!... y una altra de Codorniu.

—Será servit.

—Ah! Li adverteixo que no tinc un céntim per donarli, perque encara no n' he rebut de cassa aquest mes.

—Veurás, donchs...—Feu en Salvany.

—Calla tú!... Ho sent? Digué à la dispesera.

—Si, senyor. Sino te diners...

—Ja s' ho pot pensar que no'n tich! Que s' creu que si'n lingüés convidaria à ningú a menjar els seus mals guisos:

—Tot se farà cóm vosté vol.

—El dinar lo servirà aquí mateix. Ah, escolti: fas-si venir al Sargentó que anirà per un recado.

—Molt bé diu. Desseguida vindrà.

—Donchs mira,—digué al Salvany—fas quatre ratlles per ta mare: una altra mentida; no li vindrà d' una més.—

En Macia Salvany feu lo que son amich li deya y entregá la carta a una criada alta com un campanar, ampla cóm una catedral; una xicoteta que cada vegada que alsava l' peu, al tornarla a posar en terra, lo pis corria perill d' eusorrarse. Es deya Francisca Poch, pero en Guibernau comensá a dirli Sargentó y à la dispesa no se la coneixia per altra nom. Tenia la cara farrenya; la boca grandiosa, un nas arremangadet com una cornalera cap per amunt, y tota ella especie de beneytassa, pero que'n realitat era més mali-ciosa y burleta que no pas tonta.

—No l' sembla amich Salvany que s' una llàstima qu' una xicoteta aixís, que fa tan goig, tinga dt servir?

—Deya en Guibernau mentres son amich donava l' adrés de casa seva—De segur que allà al poble, tot el jovent devia anar en dayna per vosté.

—Ay! Com se'n burla d' una servidora!

—Deu me'n guard! Oh y que deu tenir mal cop de puny vosté quan s' enfadia!

—Una servidora no te res.

—De quin poble es vosté?

—Dels Pallaresos.

—Y cóm va ser que baixés a Barcelona? Cóm diastre hi va saber trobar?

—Oh, prou!... Va ser que l' pare m' va dir un dia: «Mira, xiqueta, a casa com més som més Pochs som y com més Pochs som més menjém, y com el pá curteja, hauries de llogarte.» Y vaig venir a Barcelona.

—En bona fé, sino s' esplica millor...

—Vol dir que no m' entés? Ca! Tan sabi qu' es?

—Veyám, tornaho a dir. Cóm més sou, mes pochs sou, y com més pochs sou...

—Més menjém.

—Que ho entens tú Salvany?

—No.

—Es que a casa una servidora som Poch de nom de pare.

—Ah! Mal llamp l' encengui!

—Jo m' creya que ls estudiants tot ho sabian!

—Sino se'n va, mala llengua!—

La criada surti ab la carta del Macià baixant la escala ben satisfeta de la seva entramaliadura, tement, no obstant, que 'n Guibernau s' hagués enfadat, puig aquest, tot y burlantse d' ella, li donava sovint bones propines.

Els dos amichs se tornaren a abrassar, y fins que l' dinar estigué apunt, en Salvany contá l' impresió que li havia produït Santes Creus.

Dinaren en fressosa alegria y als postres en Guibernau convidá als altres dispesers, tols estudiants catalanistes, que brindaren à la salut del nou defensor de la terra, obligantlo abans a retractarse solemnement de sos errors passats. En Salvany, fent gala

d' un humorisme poch comú en ell, digué ab actitud picarescament compungida:

—Catalunya volguda, Patria meva verdadera, en qui crech y espero; a qui aymo sobre totes les coses, me pesa d' haverte ofés, per ser tú qui ets, bellesa infinita, y també m' pesa porque m' pots castigar ab les penes eternes de tou menyspreu... y m' proposo no tornar més a pecar... y odiar resoltament als descastats qu' en tú no crequin. Amen.

Jaume Orpinell.

CRÒNIC I CATALANISTA

A molts milers puja l' número de donas catalanas que s' han adherit al patriòtic pensament de la inspirada poetissa D.ª Agna Armengol de Badia, de regalar una rica bandera catalana á la «Unió Catalanista», pujant ja més de 3.000 pessetas la suscripció oberta entre elles pera costear dita bandera.

La suscripció en aquesta vila queda oberta en nostra Redacció, qual llista de adhesions publicarém en lo pròxim número.

Diumenge passat se reuni á Barcelona l' Consell de representants de la «Unió Catalanista», al objecte d' elegir als nous individuos de la Junta Permanent que tenian de substituir als que tocava cessar de sos càrrecs, resultant elegits, pera president, D. Joseph M.ª Roca. Vocals, D. Ernest Moliné y Brasés y D. Joseph Mallofré. Secretari, D. Manel Rocamora.

La Junta Permanent quedá, donchs, constituida de la manera següent: President, D. Joseph M.ª Roca. Vis-president, D. Marian Vayreda. Tresorer, D. Oriol Martí. Vocals, D. Agustí Gibert, D. Ernest Moliné y Brasés y D. Joseph Mallofré. Secretari, D. Manel Rocamora.

En dita sessió foren admesos pera formar part de la «Unió Catalanista», diferents periódichs y entitats, còntantshi entre aquestas últimas las Agrupacions Catalanistas de Arbós y Sant Jaume dels Domenys. D' aquesta n' es president nostre company de Redacció en Manel Romeu y Guimerá.

Se llegí l' dictámen de la ponencia sobre l' s travalls presentats pera la reorganisació de la «Unió Catalanista», y s' acordá deixar l' assumptu per un Consell extraordinari, que s' cridara oportunament pera tractar del dictámen.

Lo president de la Lliga de Catalunya D. Joan Mon y Bascós, y l' senyor Casals de Badalona, proposaren y s' acordá fer constar en acta l' sentiment que l' Consell sentia per la mort del inoblidable D. Pau Sans y Guitart, y colocar son retrato en una de las salas del local de la «Unió».

També s' acordá donar una ampla autorisació á la Junta Permanent, pera que si couvé pugui convocar la Assamblea de delegats y l' lloch y fetxa que sia més convenient.

Seguidament lo senyor Folguera pronunciá un elocuentíssim discurs de despedida, y proposá que s' dongués un expressiu vot de gracias á la entusiasta patriota D.ª Agnés Armengol de Badia, per la seva iniciativa de organizar la suscripció de las donas de Catalunya pera adquirir una bandera catalana pera la «Unió Catalanista», esplicant la trascendencia que te per la nostra causa aquest gran projecte, vot de gracias que l' Consell doná ab inmens entusiasme. Las paraulas del senyor Folguera, plenas de patriotisme, d' un amor fervent per la patria, foren frenèticament aplaudidas.

A proposta de D. Joseph M.ª Valls y Vicens, se acordá donar un vot de gracias á la Junta sortint, y d' un modo especial pera son digne president D. Manel Folguera y Durán.

La sessió s' aixecá en mitj de gran entusiasme.

CRÒNICA

Ajuntament

La sessió linguda dijous passat, fou de resultat ne-

gal, per no haverhi ordre del dia ni asumptos urgents de qué tractar.

Lo mercat celebrat l' últim diumenge se vegé molt animat, especialment per lo que s' refereix á la concurrencia de bestiar boví, del qual hi havia més de 200 caps entre bous y vadells, procedents en sa majoria de la fira de Jaca, Aragó. Las transaccions foren tantas que siguieren contats los caps que quedaren pera vendre. Los grassos destinats al consum se venen pagant á 8 rals y quart los bous y á 9 y quart los vadells, la carnicera.

Los garris mamellons se pagaren de 12 á 15 pesetas cada hu.

També estigue molt animat lo mercat de grans, cotisantse l' blat de llevar á 20 pessetas la cuartera y á 15 el de menjar; y l' ordi de 8'50 á 9 y á 8 pessetas respectivameut.

Las garrofas segueixen cotisantse da 5'50 á 5'75 pessetas quintá, y las patatas á 5 pessetas quintá.

Los vins de la cullita d' enguany se pagan, el negre, á 4 rals per grau y carga; lo verge rosat á 4 y mitj, y l' blanch á 5; los negres del any passat á 4 rals y mitj per grau y carga; essent las demandas bastant fluixas.

Com veurán nostres lectors, avuy inaugurerán una secció que denominem *Crònica Catalanista*, en la qual aniré insertant lo més surtint y d' interès referent al moviment catalanista.

La popular diada de Totsants transcorregué ab poc lluhiment degut al temps plujós que regná durant tot lo dia; no privant això la celebració de la tradicional castanyada en lo sí de las familias.

A la iglesia se celebraren las funcions religiosas propias del dia, com també las d' ahir dedicadas als difunts.

Lo temps se presentá ahir esplendid, veyentse ab tal motiu molt concorregut lo cementiri.

La *Agrupació Catalanista* d' aquesta localitat ha designat candidats en las eleccions pera concejals de diumenge pròxim á D. Lluís Valls y Roig y D. Emili Lleó y Escofet, els quals lluytarán units ab los candidats del *Centre Industrial* D. Evaristo Juliá y Calbó y D. Pau Mata y Estalella.

Segons pogueren veure nostres lectors en l' anunci de la Junta local d' Instrucció pública que inserarem en nostre número anterior, dita Junta acordá fer cumplir las disposicions que tenia presas referents á la assistència dels noys á las escolas públicas.

Segons notícies los individuos de la memorada Junta, han surtit molt mal impresionats de las últimas visitas que han fet á las escolas per lo que s' refereix á la puntual assistència dels noys á las mateixas, puig vegeuen que en ellas no hi concorrian, ni la meytlat dels alumnes inscrits, lo que diu molt poc en favor dels pares ó encarregats dels noys aquesta desidia ó negligència que d' un quant temps á questa part se ve observant.

¡Bona está l' instrucció pública en nosa vila! Al pas que aném, l' ignorància serà la característica que predominará en la generació que puja.

¡Bona l' hem feta, Geroni! Altre vegada corrém lo perill de quedarnos sense diputat.

La Audiència de Lleyda ha dirigit un suplicatori al Congrés pera poguer seguir un processament contra nostre diputat senyor Matheu, qual suplicatori ha sigut concedit per la Comissió nombrada pera donar dictamen sobre l' mateix.

Quan las eleccions, volgurent guardar nostra absoluta neutralitat, deixarem de fersos ressò dels rumors que corrián sobre dit processament, que sabíam eran verídichs, pensant no obstant allavoras, que l' s que presentaven la candidatura del señor Matheu, feyan á aquest un flach servey, per quant resultaria que lo que no sabíen no més qu' uns quants, aixó es, lo procés que per delictes comú á Lleyda se segueix contra dit senyor, ben prompte ho sabría tothom, puig ja's cuidarian los seus enemics polítichs d' explotarho, com ho han fet, ocupantsen la premsa, y comentanho tothom avuy dia en nostre districte.

Flach servey, toruém á dir, feren al senyor Matheu los seus amics polítichs presentant la seva candidatura pera diputat á Corts.

Nostre distingit compatrici l' eminent violinista Pau Casals, continua rebent ovacions en la excursió que està verificant junt ab lo celebre pianista Bauer. Aquesta última setmana han estat á Madrid, havent donat alguns concerts públics y un en Palacio á las habitacions de la Reyna, ab assistència del Rey, dels prínceps d' Asturias, infantas Isabel y María Teresa, diferents famílies de la aristocracia y alt servey de Palau.

Nostre compatrici senyor Casals, rebé de mans de la Reyna las insignias de caballer de la orde de Carlos III.

Rebi l' amich Casals nostre més coral enhorabona per tant senyalada distinció.

Demà dilluns començaran las classes de nit pera obrers en las escolas públicas d' aquesta vila. Los que hi vulguin concorrer poden passar per la Secretaría del Municipi, que se l' s hi facilitarà la correspondent papeleta d' ingrés.

En la lampisteria d' aquesta vila de D. Joan Vidal y Socías, constructor dels aparatos privilegiats pera la producció del gas acetilé sistema Antimo Roig, se hi construeixen actualment uns grans aparatos de dit sistema pera la illuminació pública de la vila de Calaf.

En lo Govern civil de la província se ha rebut lo títol de cirujá-dentista espedit per la Universitat Central á favor de D. Pere Simó y Romeu, d' aquesta vila.

Diumenge cap al tard se barallaren en Calafell los vehins d' aquell poble Enrich Tous y Marcé y Joseph Milà y Urgell, de resultas de quals barallas lo primer quedá ferit en lo ventre d' una ganivetada que li doná l' segon.

L' agressor fou conduhit á la presó d' aquesta vila á disposició del Juliat d' instrucció.

La Caritat Cristiana d' aquesta vila ha distribuït als pobres de la mateixa durant lo passat mes d' Octubre los següents bonos: Gallina, 25; carn, 21; ous, 7; llet, 3; pà, 2; Hospital, 1. Important en conjunt la cantitat de 121'60 pessetas.

Secció Oficial

MERCAT PÚBLIC

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas.
27 Octubre	15'90
28 »	8'65
29 »	8'95
30 »	8'20
31 »	8'40
1 Nvbre	10'10
2 »	6'80
TOTAL	68'00

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 26 del passat hasta el i del corrent.

Llana major de 6 kilos, 25.—Id. menors, 0.—Cabrits major, 3; menors, 1.—Boví major de 60 kilos, 3; menors, 1.—Tocinos, 16. Total 51 caps.

Funcions religioses

Aquesta tarde á las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana, y á las 4 després del Rosari la funció mensual en honor de la Mare de Déu del Rosé.

Demà dilluns, festa de Sant Carles especial protector de la vila, la primera missa serà á dos quarts de sis, la secona á las 7, la tercera á las 8 y á las 10 ofici solemne ab orga y cantors y sermó que farà lo senyor Rector de Albiniana.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el dia 20 hasta el 26 del mes passat.

Naixements.—Nens, 0.—Nenes, 3.

Defuncions.—Ignaci Gual Domenech de 8 días Joseph Romeu y Sivillá.

Matrimonis.—Joseph Carbó Casanovas ab Antonia Figueras Gual.

IMP. RAMON GERMAN.—VENDRELL.

ANUNCIS

TO VENDRETTENCE
Setmanari comarcal del Baix Penedès

DISPONIBLE

PREUS DE SUSCRIPCIO

Vendrell.	•	1'50 pessetas trimestre
Fora.	•	1'75 " "
Extranger.	•	2 " "
Número corrent 10 cétns.—Número atrassat, 20 cts.		

Anuncis, remits i reclams á preus convencionals

Redacció y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.

Derecho Consuetudinario y Economía Popular

— DE LAS —

PROVINCIAS DE TARRAGONA Y BARCELONA
CON INDICACIONES DE LAS DE GERONA Y LERIDA

POR
D. VICTORINO SANTAMARÍA

Memoria que obtuvo el tercer premio en el primer concurso especial sobre derecho consuetudinario y economía popular, abierto por la Real Academia de Ciencias Morales y Políticas para el año de 1897, que forma un volumen de 727 páginas en 4.º mayor, edición académica publicada por aquella Corporación.

Precio 12 pesetas.

De venta en la imprenta de este periódico.

ECONOMIA
SASTRERIA de
GIL BOXADÓS

Variat assurtit de estams, chaviots, gergas, vicunyas y
demés articles pera la present temporada d' hivern á preus
sumament reduhits.

Especialitat en capas pera senyora

Carrer de Santa Agna, 22.—Vendrell

Ultimas novetats

FEMS DE PRIMERA CALITAT
ab barreja de vaquerissas

Los propietaris que n' necessitin poden
dirigirse á MARCELINO FORCADA ca-
rrer de Montserrat, número 12.—Vendrell.

Preus: á 60 pessetas los 10.000
kilos sobre wagó á Barcelona.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

ANTON TRILLAS
Carrer de Montserrat, Vendrell

En la mateixa casa s' hi graduan vins.

Marca de la casa.